

re afstivede, som Sommermændene paa Echafot-
tet og nedsløge 2 Væle med Hiul; derefter blev
fremført en af Hertugens Betientere, som var en
af de Bravours eller Banditter, der havde
stjålet efter Kongen; man bandt ham med Kiæder
gandske fast til den ene Væl, og fremviiste et Por-
trait af den anden Betient, der og var med at stjæ-
le efter Kongen, hvilken man endda ikke havde
faaet fat paa, endskiønt der var udlovet 6000 Rdlr.
til dem, som enten levendes eller død kunde bringe
ham for Dagen. Saasnart Billedet var heftet
til den anden Væl, bleve alle de forhen rettede
Personer igien blottede, og man spurte den sluttes
de Misdæder, hvem disse Legemer tilhørte? hvor-
paa han maatte nævne den ene efter den anden.
Herpaa blev endeel Brænde lagt omkring ham,
som blev støffet i Brand for at opbrænde ham le-
vende; de øvrige døde Legemer tillige med Echafot-
tettet blev ligeledes opbrændt. Altsen af dem blev
samlet sammen og kastet i Lago-Floden. Henrets-
telsen varede indtil Klokkeren 3. om Eftermiddagen.
Jult paa den Dag da denne Henrettelse skede, blev
den in Ekfigie forbrændte Joseph Policarp von
Azevedo, greben i Byen Setubal og ført til Lis-
sabon. Foruden ovennævnte Henrettede, blev
ført Tid derefter 4 Jesuiter levende opbrændte,
5 radbrækkede og nogle ophængte; hvilkeman giv-
ver Skyld, at skal være Stiftere til denne Fors-
gribelse imod Kongens høye Person. De øvrige
af Jesuiternes Societet ere udjagede af Riget, og
deres Huse i Grund nedrevne og opbrændte. Der
siddes endnu over 20. Medskyldige arresterede.
Hvor maa ikke alt dette have været et fælt
Syn at see, og enhver som det hører
maa straffes derved.

11
Tvende Aandelige

Betæncninger/

Et hvert GUDS Barn til
Trost/ som med Sørrig og
Synden er beladen.

Den Første:

I Verden seer saa mangen ic.

Siunges som:

Mit Haab og Trost og al Tilid ic.

Den Anden:

Min Bud vil jeg nu paafalde.

Siunges som:

Vender om med Boenitenge.

Impr. J. Bircherod.

H. P. Brøbsberg.

Trykt i Aar 1739.

* * * * *
 * * * * *
 * * * * *
 * * * * *

Berden skeer saa mangen gang
 En Christen selder Laare/
 Naar Kaarsen glør ham Tiden
 lang /

Til Gud hand sukker saare:

Ach HErre blid / Den korte Tid /

Jeg skal i Berden lide /

Hvor mangen Stød / Ja megen Nød

Og Modgang maa jeg lide.

2. Om Morgen i den grønne Eng

Jeg efter Jesum leder /

End og om Natten i min Seng /

Jeg hannem da tilbeder /

Hvor jeg hengaar / Hver Sted jeg naar

Paa Gud jeg stedse agter:

Hver Time gaar / Vor Klokke naar /

Guds Time jeg forvagter.

3. Naar det er Dag jeg længes hart /

At Tiden maatte tile /

At Aften maatte komme snart /

Og mig til nye Hvile:

Naar det er Nat / Jeg onsker at

Snart Bægteren maa raabe /

At det var Dag / Er mit Behag /

Jeg stedse saa forhaa be.

4. Ach

4. Ach HErre Gud hvor længelmaa

Jeg daglig have Smerte /

Hvor lange skal jeg usse gaa

Med Angest i mit Hjerter /

Foruden Raad / Og uden Daad /

Nu Berden mig hart trænger /

Med Jægs og Bræus / Med storm og suus /

Ach HErre Gud hvor længe.

5. Skipperen og om mørcke Nat

Blant Skiar og Klipper mange

Forlænges at saa Dagen sat /

Jeg onsker mange gange:

Ach at det snart Maa blibe klart /

Jeg kunde Landet kende:

Det stormer her / Og bruser der /

Hvor skal jeg mig henvende.

6. Ret saa som i et Sejer-Berk

U-roen altid plicker /

Og Stulene omdrives sterk /

Med tunge Lød og Stricker /

Saa Tiden om / Jeg runden om

Mit Sind og Tancker driver /

Hver Øyeblik / Minut og Brisk /

Et Sting i Hjertet giver.

7. At Klocken skal dis svarer slaa /

Naar Tiden varer længe /

Tung Lød og Bægt tit hænges paa /

Til Timen at fremtrænge:

Saa

Saa naar Gud vil / Og siger til/
Hand kand best Tiden ramme/
Thi haab og lid / Og lid din Tid/
Du bliver ey til skamme.

1. Ulycken her saa mangen gang
Vil Gud fra dig bortvende/
Betænk at Evighed er lang/
Paa den er aldrig Ende.

Dit Raars er lat / Et klecke Slat
Det va:er strax forsvinder/
Thi Livet kort / Snart flyder bort/
Og som en Strom henrinder.

9. Maa du i Verden slet foragt
Dit Brod med Corrig sancke/
Din U ven lever i stor Pragt/
Du her paa intet ancke:

Men tænk her paa Hver skulle staa
For Guds Dom der at svare/
Hans Lyst forgaar / Da Ende faar:
Hvers Lon vil avig vare.

10. Saa var tilfreds min kære Siel/
Hvi vil du dig saa plage/
Din Gud mod dig vil gøre vel/
Dit Sind fra Verden drage:
Thi vil jeg nu / Af gandske Hu
Til Jesum mig henvende/
Ach Herre from / Til mig snart kom/
Giv mig en salig Ende.

Den

Den Anden:

Min Gud vil jeg nu paakalde/
Som jeg føre brod imod:
Driftig ham til Gød vil falde/
Blues ey at gøre Gød/
Hand nu kalde mig tilbage/

Som jeg torde for forrage.

2. Haab og Mod vil jeg forrette
Det som for nedslagen laa/
Ja til Himlen vil jeg sætte /

Dynen skal til Herren staa/
Driftelig fra Morcket gromme
Vil jeg nu til Luset komme.

3. Der i boer min Frelser klare/
Som alleene magtig er/
Helved skal mig ey besøge /

Hand so raader for min Færd:
I mig selv er Død og Mode /
Udi ham er Glæden søde.

4. Over Døden er hand Herre/
Siver Liv og Styrcke god/
Haabet stedse got skal være /

Til det beste have Mod/
I som ville mig forstrække/
Skulle mit Haab icke svække.

5. Stor er Synden overmaade/
Raaden over Synden gaar/
Vi / diever / er tit for laade /

Daglig i det Døde saar/

Syn:

Synden stedse vi formeerer/
Os vi selver verst fixerer.
6. Sandt er det for Gud og alle/
At en eene Draabe Blod/
Som af Jesu Krop maa falde/
For ald Synd en Lægdøm god/
Sandste Verdens Synd udryder/
Mine Synders Baand og bryder.
7. Men hvor land jeg noksom sukke/
Herre bryd du sig Demant/
Kilbe vil du selv oplukke/
Dandet flyde land forsant/
Dib jeg mig forsyndet føre/
Det Band smitten reen land gløre.
8. Lad afflettes gammel Ryncke/
Kom/ O Jesu/ i min Boe/
At du vilbe mig end yncke/
Og mig vel af Synden toe:
Lad mig selv nu mig misbage/
Mig til Naade selv du tage.
9. Nattens Mørk lad mig paaminde
Om fremfarne Daarlighed/
Dags Lys føre mig i Sinde/
Himmerig jeg vist mig veed/
Glæde skal med Sorge blandes/
Guds Misfand mig til skal sendes.
10. Din Godhed jeg ey forglemmer/
At du drog mig af sig Rod/

Og end nu min Stal forfremmer/
Hielper imod alle Stod/
Mine Synder jeg begræder/
I got Haab jeg for dig træder.
11. Jeg vil haabe til det beste/
Altid vil jeg frygte dig/
Hertet vil jeg paa dig fæste/
Ingen skal mistroste mig;
Sorg er i mit Sove Kammer
Sengen vidner om min Jammer.
12. Her jeg glører Pœnitente/
For jeg hellig rydes hen/
Herre giv mig den Sentente/
At du blive vilt min Ven/
Ey forlast mig/ dig forbarne
Over mig/ jeg Synder arne.
13. Ingen Synder Guld fordommer/
Som i Elde glører Bod/
Glor jeg Bod saasom det sommer/
Herren bliver mig vel god;
Sand io haver Faders Herte/
Vaktes over alt vor Smerte.
14. Jesus hand er bod for alle/
Være sig ond eller god/
Maatte Verdens Gond betale/
For din Skyld paa Kaarffet Rod
Hand og købte de fordomte/
Ey en eenist hand forsomte.